

soudy zaopatřovací požitky žalobkyně vyměřily na základě dokonané 40leté služby Antonína K-a.

Čís. 5704.

»Výbor (elektrického) podniku« nemá způsobilost býti stranou ve sporu.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1926, R I 18/26.)

Žaloba byla podána proti výboru elektrického podniku v osadě L. do rukou předsedy Hynka H-a, skladníka v L. První soud rozhodl rozsudkem a zamítl žalobu pro nedostatek pasivní legitimace žalované strany. Odvolací soud k odvolání žalobcovu zrušil podle §§ 6 a 7 c. ř. s. rozsudek i řízení jemu předcházející a odmítl žalobu.

Nejvyšší soud nevyhověl žalobcovu rekursu.

Důvody:

Rekurs žalobcův není opodstatněn a rozhodnutí odvolacího soudu jest správné. Jest nesporno, že správu elektrického podniku vede třínáctičlenný výbor, sestávající ze sedmi členů, volených z místního zastupitelstva, a ze šesti členů, volených z řad odběratelů elektrického proudu. Ať již jde o podnik osadní po rozumu §u 110 čes. ob. zřízení ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák. nebo o podnik, který náleží odběratelům proudu, nebo konečně o podnik, který náleží jednak osadě, jednak skupině zájemníků, vždy jest žalovaný výbor jen zástupčím orgánem jiného právního podmětu, není však samostatným právním podmětem, který by jako takový mohl práv nabývat a závazky podnikati, žalovati a žalován býti, který by tedy měl způsobilost, býti ve sporu stranou (§ 1 c. ř. s.). Žalobce jest na omylu, domnívaje se, že žalovaný výbor má v tomto konkrétním případě proto způsobilost ku sporu, že on svými usneseními zadržuje žalobci peníz, složený od konsumentů za proud, že jen on může tento zákaz odvolati a že on přímo žalobce k žalobě vyzval. Žalobce zapomíná, že všechny tyto skutečnosti nemohou žalovanému »výboru — tedy souhrnnému označení více osob — propůjčiti právní povahu nějaké právnické osobnosti (korporace nebo nadace), nebo nějakého společenstevního útvaru, při kterém zákon uznává zvláštní společenské jmění a jednotné zastoupení na venek pod jednotným označením (obchodní společnost nebo společenstvo). Žalobce zapomíná také, že »výbor« — totiž jeho členové — nejednali vlastním jménem, nýbrž zase jen v zastoupení jiného právního podmětu. Šlo by tedy jen již o otázku, zda bylo možno tento nedostatek odstraniti podle §u 6 druhý odstavec c. ř. s., ale i v té příčině je souhlasiti s odvolacím soudem, že to možno nebylo, neboť mezi stranami není ani jasno, kdo jest oním právním podmětem, jenž by v tomto případě měl býti žalován. Ježto tedy žalované straně chybí první předpoklad procesní způsobilosti, totiž schopnost, býti ve sporu stranou, a ježto vadu tu nelze

odstraniti, právem odvolací soud rozsudek prvního soudu i celé řízení jemu předcházející podle §u 7 prvý odstavec c. ř. s. zrušil a žalobu odmítl.

Čís. 5705.

Není-li v době rozvrhového roku nájemní poměr ještě zrušen, nutno nakládati s nárokem na odškodnění podle §u 1121 obč. zák. a §u 227 ex. ř. jako s pohledávkou podmíněnou (odročenou) podle obdoby §§ 221, 223 ex. ř.

Podle §u 227, druhý odstavec, ex. ř. a §u 1121 obč. zák. nahrazuje se jen skutečná škoda, vzešlá zrušením nájemního poměru.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1926, R I 25/26.)

Pro Karla D-a vázlo na exekučně vydražených nemovitostech nájemní právo. Část nemovitostí vydražil Karel D., část jiný vydražitel. V rozvrhovém řízení přihlásil Karel D. nárok na odškodnění za nájemní práva. Exekuční soud mu odškodnění nepřiznal, rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Předeslati nutno, že pokud stěžovatel navrhuje zrušení dražebního řízení pro nedostatečný odhad jeho práv nájemních po rozumu §u 21 odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. z. ve znění min. nař. ze dne 23. března 1917, čís. 135 ř. z., není k návrhu takovému oprávněn, protože napadá jen rozvrhové usnesení a protože jen takovéto usnesení smí býti podle §u 239 posl. odst. ex. ř. mimořádným rekurse také tehdy v odpor bráno, potvrdil-li soud druhé stolice usnesení prvního soudu. Netřeba při tom hleděti ani k tomu, že stěžovatel sám byl při odhadu přítomen, že odhadní protokol podepsal a že jeho práva nájemní byla dodatečně odhadnuta. Dále nutno předeslati, že při rozhodnutí o dovolacím rekursu možno hleděti jen k obsahu přihlášky a k obsahu jednání o přihlášce při rozvrhovém roku (§§ 211, 212, 214 ex. ř.), nikoli však k četným novým tvrzením a novým návrhům, které stěžovatel až v opravném řízení přednesl a které by znamenaly jednak nepřípustné doplňování přihlášky po skončeném rozvrhovém roku (§ 211 poslední odstavec ex. ř.), jednak vůbec v řízení rekursním nepřípustné novoty (§§ 526 c. ř. s. a 78 ex. ř.). Na nemovitostech, prodaných v exekuční dražbě dne 4. dubna 1925, vloženo jest pro stěžovatele nájemní právo na dobu od 1. srpna 1923 do 31. července 1933, kteréž podle dražebních podmínek vydražitelé nepřejímají, ačkoli by to podle nynějšího znění §u 1121 obč. zák. a §u 150 poslední odstavec ex. ř. bylo možno (srov. také motivy k §u 1121 III. novely). Stěžovatel vydražil sám se svou manželkou domek č. p. 31 s přísl. a zahradou č. kat. 845/2, zapsaný ve vložce č. 129 a k tomu